

In memoriam

Obituaries

Doc. dr. sc. KREŠIMIR KOSTOVIĆ (16. listopada 1969. – 15. listopada 2017.)

U nedjeljno poslijepodne prije gotovo osam mjeseci sve nas je duboko pogodila vijest da među nama više nema našeg docenta Krešimira Kostovića. Tužna se vijest iz Sarajeva širila brzinom kojom se šire samo najružnije i najtužnije vijesti. A svatko kojega je dotakla priupitao se je li to moguće i je li to istina. Jer naš doc. Kostović napustio nas je dan prije svojega 48. rođendana.

Krešimir Kostović rođen je 16. listopada 1969. godine u Zagrebu, gdje je završio osnovno i gimnazisko obrazovanje u, kako se tada zvao, Centru za odgoj i obrazovanje u kulturi. Medicinski fakultet Sveučilišta u Zagrebu upisao je 1988., a diplomirao je 1995. godine. Pet je godina bio demonstrator pri Zavodu za anatomiju. Tijekom studija u doba Domovinskog rata, 1991. i 1992. godine, bio je suradnik Odjela za informiranje i istraživanje pri Glavnome sanitetskom stožeru Republike Hrvatske. Pripravnički staž od dvije godine obavio je u KB-u „Merkur“ s prekidom radi služenja vojnog roka u Hrvatskoj vojsci. Nakon završenog staža, 1998. godine, položio je Državni ispit za doktora medicine.

Specijalizaciju iz dermatovenerologije započeo je 1998. godine u Klinici za kožne i spolne bolesti KBC-a Sestre milosrdnice. Tijekom specijalizacije završio je stručni poslijediplomski studij iz dermatovenerologije. U studenome 2001. godine polaže specijalistički ispit iz dermatologije i venerologije i od tada radi u

istoj Klinici kao specijalist dermatovenerolog. Uže su mu područje rada fotodermatologija i fototerapija kožnih bolesti te flebologija.

Krešimir Kostović došao je na Šalatu u Kliniku za kožne i spolne bolesti KBC-a Zagreb i Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu 2003. godine kao mladi specijalist. U Klinici je razvijao svoja dotadašnja znanja iz fototerapije i flebologije, a dodatno se usavršavao u terapiji različitim laserima i u domovini i u inozemstvu. Godine 2004. završio je doktorski poslijediplomski studij „Biomedicina i zdravstvo“ Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Sa suradnicima je prvi u Hrvatskoj uveo fotodinamičku terapiju u liječenju površinskih tumora kože, iz tog područja obranio je doktorsku disertaciju te se i nakon nje nastavio usavršavati u tom području, posljednji put u Sveučilišnoj klinici u Beču 2015. godine. Od školske godine 2003./04. sudjeluje u dodiplomskoj nastavi iz predmeta Dermatovenerologija na Medicinskom fakultetu kao honorarni voditelj vježba i seminara. Godine 2010. izabran je u suradničko zvanje asistenta u kumulativnome radnom odnosu na Katedri za dermatovenerologiju Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, a nakon obranjene doktorske disertacije, 2011. godine, u suradničko zvanje višeg asistenta. Sudjelovao je i u nastavi na Poslijediplomskom studiju iz dermatovenerologije još od 2008. godine, a od 2015. godine bio je voditelj predmeta u okviru tog studija. Sudjelovao je u realizaciji više znanstvenih projekata Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa. Posljednjih se godina doc. Kostović najviše usmjerio u liječenje bolesnika sa psorijazom, osobito onih s teškim oblicima bolesti. Usavršavao se u primjeni bioloških lijekova pri liječenju psorijaze u Rimu 2009. godine, a zatim 2014. godine u Lübecku (Njemačka). Volio je raditi s bolesnicima, a bolesnici su to cijenili i voljeli ga. Za njih je bio jedan od njihovih najboljih doktora. Jer, imao je razumijevanja za njih i uvijek bi ih sa strpljenjem saslušao. Voljeli su ga i suradnici u ambulantama u kojima je radio – zbog njegova odnosa prema bolesnicima i suradnicima, a osobito zbog njegova specifičnog smisla za humor. Postao je pročelnikom Zavoda, onako tipično dermatološkog, i na samo sebi svojstven način vladao je svojim ženskim kolektivom. Tražio je red, rad i disciplinu, ali kad je trebalo, stao bi u obranu svojih suradnica. Bio je vrstan nastavnik, znao je zainteresirati studente za ono o čemu je predavao. I prije nastavničkog rada na Medicinskom fakultetu izabran je 2003. godine u suradničko zvanje asistenta, a u veljači 2009. godine u naslovno zvanje predavača na Zdravstvenom veleučilištu u Zagrebu za predmet Dermatovenerologija. Bio je tajnik poslijediplomskog tečaja SMU-a Medicinskog fakulteta „Primjena lasera u dermatologiji“, a zatim voditelj poslijediplomskog tečaja SMU-a I. kategorije „Neinvazivno oblikovanje tijela radiofrekvenskom tehnologijom“. Sudjelovao je u realizaciji više znanstvenih projekata Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa Republike Hrvatske. Godine 2012. stekao je naziv primarius. Od 2016. godine bio je član povjerenstva za lijekove HZZO-a.

Doc. dr. sc. Krešimir Kostović bio je publicistički aktivan – objavio je više od 40 radova u indeksiranim časopisima (od kojih 10 u CC-u), kao i više poglavlja u udžbenicima i priručnicima. Bio je dugogodišnji član Hrvatskoga liječničkog zbora (HLZ-a), Hrvatskoga dermatovenerološkog društva HLZ-a i Europske akademije za dermatologiju i venerologiju. Doc. Krešimir Kostović bio je rado viđen predavač na kongresima i simpozijima u Hrvatskoj i inozemstvu. S veseljem i tugom prisjećamo se mnogobrojnih naših druženja tijekom putovanja, koja su s Krešom uvijek imala poseban šarm... U komunikaciji je bio direktan, bez dlake na jeziku, uvijek se znalo što o nečemu ili nekome misli. I tu sam njegovu osobinu, danas tako rijetku, osobito voljela.

Volio je iznad svega svoju obitelj, uživao u zajedničkim ljetovanjima i dalekim putovanjima odakle bi uvijek *viberom* poslao po koju fotkicu. Volio se družiti s priateljima, bio je izuzetno duhovit i omiljen u društvu. Nije bio osobit sportski tip, ali je pratilo sport, osobito nogomet, bio je vatreći navijač Hajduka!

Volio je i svoju, kako to uvijek volimo reći, drugu obitelj, onu na Šalati. Bio je sjajan kolega i suradnik. Našim je mladim specijalizantima, osim svojega širokog medicinskog znanja i znanstvene radoznalosti, prenosio i ona znanja o kojima ne pišu knjige, a to je kako živjeti i raditi u kolektivu, kako poštovati starije i nadređene. A naši su mladi to voljeli i iznimno su ga cijenili! Bio je dobri duh svih naših fešta, uvijek spreman na pjesmu i šalu. Bio je na trenutke pravi radoznali, razigrani dječak vedra duha.

Dragi naš Krešo, jako nam nedostajete i zasigurno će tako biti još dugo, dugo!

Branka Marinović

Prof. dr. sc. ANA BOBINAC-GEORGIEVSKI (1946. – 2018.)

Ana Bobinac-Georgievski rođena je 1946. g. u Sincu, malome mjestu u Gackome polju, na padinama Velebita i Kapele, na izvoru rijeke Gacke, smještenom 11 km jugoistočno od Otočca.

Medicinski fakultet završila je 1970. g. u Zagrebu. Magistrirala je 1973. g., a doktorirala 1982. g. Tema doktorata, iz fizikalne medicine i rehabilitacije, bila je „Elektrokineziološko ispitivanje metoda objektivizacije funkcionalnih poremećaja lumbosakralne kralježnice”. Doktorat je obranila 12. travnja 1982. g. na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Godine 1999. izabrana je za izvanrednog profesora na istom fakultetu.

Specijalist fizikalne medicine i rehabilitacije bila je od 1976. g. Iste se godine zaposlila na Odjelu za fizikalnu medicinu i rehabilitaciju, osnovanom 1960. g. u bolnici „Sveti Duh” u Zagrebu. G. 1978. u bolnici počinje s radom elektromiografski laboratorij u kojem se provode standardni postupci elektrofiziološke dijagnostike: elektromiografija (EMG) i elektroneurografija (ENG). Nakon edukacije prof. Bobinac-Georgievski iz EMG-a i ENG-a i njezina preuzimanja EMG laboratorija djelatnost laboratorija i Odjela proširuje se uvođenjem novih elektrofizioloških kinezioterapijskih (EMG *biofeedback* trening 1981. g.) i dijagnostičkih postupaka (kvantitativna elektromiografija 1983. g. i funkcionalno testiranje hoda (Polgon-gait) 1983. g.). G. 1982. umirovljenjem prim. dr. med. Valerije Pavletić na mjesto predstojnika Odjela dolazi prof. dr. sc. Ana Bobinac-Georgievski, pod čijim vodstvom Odjel 1980-ih i 1990-ih godina poprima nove organizacijske oblike te slijedi razvoj suvremene fizikalne medicine i rehabilitacije.

Fizioterapijska praksa obogaćuje se novim znanjima i vještinama; 1982. g. uvodi se kao novi dijagnostički postupak elektrokineziološka analiza (EK) kralježnice. Iste godine ukida se postojanje elektroterapije kao zasebne prostorne jedinice, a naglasak se stavlja na sveobuhvatan i aktivni pristup bolesniku. Djelokrug elektrodijagnostičara sljedećih se godina postupno proširuje educiranjem iz područja elektrofiziološke dijagnostike specijalista za fizikalnu medicinu i rehabilitaciju prim. dr. sc. Borke Sokolović-Matejčić (dolazi u Zavod 1981. g.) i prof. dr. sc. Marije Graberski Matasović (zapošjava se u Zavodu 1985. g.) te vft Dragice Pavelić i Bernarde Živoder. G. 1993. službeno se uvodi novi naziv Odjela – Zavod za fizikalnu medicinu, rehabilitaciju i reumatologiju.

G. 2001. profesorica Ana Bobinac-Georgievski odlazi u mirovinu. Tijekom radnog vijeka bila je nositeljica brojnih istraživačkih projekata, od kojih su dva bila međunarodna: Yu-USA (1985. – 1989.) i Hrvatsko-kanadski projekt za razvoj rehabilitacije u zajednici u Republici Hrvatskoj (1996. – 1999.). Usavršavala se u Centru za rehabilitaciju Emory University u Sjedinjenim Američkim Državama (1986./1987.) i pri Međunarodnom centru za rehabilitaciju u zajednici, Queens University, Kingston u Kanadi (1997. g.). Od 1999. g. povremeno je djelovala u Hamad Medical Corporation u Kataru.

Bila je konzultant Svjetske zdravstvene organizacije za fizikalnu rehabilitaciju u Republici Hrvatskoj od 1993. do 1998. g. U tom razdoblju organizirala je i predavala u okviru 53 skupa kontinuirane edukacije iz rehabilitacije, od čega je 25 tečajeva bilo posvećeno temi rehabilitacije u zajednici.

Bila je predsjednica Hrvatskog društva za fizikalnu medicinu i rehabilitaciju Hrvatskoga liječničkog zbora od 1992. do 2002. g. i predsjednica Prvoga hrvatskog kongresa fizikalne medicine i rehabilitacije održanog u Zadru 1996. g.

Među onima je koji su utemeljili Mediteranski forum fizičke i rehabilitacijske medicine, koji je danas organizator mediteranskih kongresa fizičke i rehabilitacijske medicine.

Predavala je u više poslijediplomskih studija pri Medicinskom fakultetu u Zagrebu (Obiteljska medicina, Medicina rada, Epidemiologija, Fizička medicina i rehabilitacija), a u dodiplomskoj nastavi predavala je studentima medicine „Integralnu rehabilitaciju u zajednici” i „Fizičku rehabilitaciju”. Na Visokoj zdravstvenoj školi u Zagrebu vodila je kolegij „Principi rehabilitacije”. Objavila je 80 radova od kojih je 6 citirano u indeksima CC ili SCI, 108 sažetaka na znanstvenim skupovima te izradila 23 projekta i elaborata.

Profesorica Ana Bobinac-Georgievski uvelike je zasluzna za razvitak hrvatske fizičke medicine i rehabilitacije, vodeći i projekt prikaza stanja struke fizičke medicine i rehabilitacije 2000. g., na prijelazu 20. u 21. stoljeće. Učinila je to kao predsjednica Hrvatskog društva za fizičku medicinu i rehabilitaciju Hrvatskoga liječničkog zbornika. Rezultat je bio knjiga „Fizička medicina i rehabilitacija u Hrvatskoj”. Prvi put u hrvatskoj medicinskoj publicistici objavljena je stručna sveobuhvatna knjiga o nekoj medicinskoj struci. Zajedno s prof. dr. sc. Zlatkom Domljanom, dr. Ružicom Martinović-Vlahović i prim. mr. sc. Goranom Ivaniševićem okupila je još 93 suradnika, koji su, svaki u svojem užem području djelovanja, prikazali hrvatsku fizičku medicinu i rehabilitaciju. Knjiga je svjedok vremena koje je bilo temelj daljnjega razvijanja suvremene fizičke i rehabilitacijske medicine.

Profesorica Ana Bobinac-Georgievski, fizijatar široka horizonta u čijem je središtu bio čovjek, razumjela je da je bitna funkcija, a ne dijagnoza, sposobnosti, a ne onesposobljenje i nije žalila truda da to dokaže. Svoja iskustva i znanja radosno je i lako prenosila dalje, poštujući dobre tradicije, ali stalno okrenuta inovacijama. Uporna i velika radoholičarka, ponosna na svoje ličke korijene, ali zapravo stanovnica Svilja.

Napustila nas je nenadano, 14. ožujka 2018. g. Pokopana je 16. ožujka 2018. g. na zagrebačkom groblju Mirogoj. Iza profesorce Ane Bobinac-Georgievski ne ostaju samo naša sjećanja nego i njezina brojna djela koja nas usmjeravaju dalje.

*prim. dr. Goran Ivanišević
dr. Mirka Jakšić*

